

In de regelgeving, of het nu gaat om de Europese, nationale of gewestelijke, wordt er vaak verwezen naar de normen. Soms kan de regelgeving echter ook strengere eisen bevatten.

De term 'regelgeving' verwijst zowel naar de nationale als naar de Europese reglementeringen. In sommige gevallen kan de term ook betrekking hebben op de nationale en Europese normen, indien ze opgelegd worden door de wetgeving. De nationale en gewestelijke regelgeving verschilt naar gelang van de aard van de betrokken gebouwen: werkplek of residentieel gebouw. De Europese regelgeving heeft tot doel om het vrije verkeer van goederen binnen de Europese Unie te waarborgen. Ze is daarom alleen van toepassing op de producten en hun prestaties.

Onderstaande lijst geeft een overzicht van de belangrijkste reglementeringen die van toepassing zijn voor de verlichtingssector. Deze lijst is niet beperkend.

De term 'verlichting' duidt zowel op de verlichtingsinstallatie als op de verlichtingsarmaturen en hun toepassing in de ruime zin van het woord.

- Europese regelgeving
- Nationale regelgeving
 - het welzijn van de werknemers
 - Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties
 - Huurwet
- Gewestelijke regelgeving
 - Brussels Hoofdstedelijk Gewest: Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening (GSV)
 - Waals Gewest: minimale gezondheidseisen
 - Vlaams Gewest: de Vlaamse 'Wooncode'

Europese regelgeving

Om het vrije verkeer van goederen binnen de Europese Unie te waarborgen, bestaat er een Europese regelgeving die de fundamentele voorschriften vastlegt in richtlijnen en verordeningen. Richtlijnen moeten door de lidstaten van de Unie omgezet worden in nationale wetteksten. Verordeningen zijn daarentegen automatisch van toepassing in de lidstaten van de Unie. Voor de technische interpretatie van de fundamentele voorschriften kan er een beroep gedaan worden op (geharmoniseerde) normen.

Voor verlichtingsarmaturen en hun verpakking zijn de volgende richtlijnen van toepassing:

- de laagspanningsrichtlijn LS inzake het op de markt aanbieden van elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen (50 VAC tot 1000 VAC en 75 VDC tot 1500 VDC)
- de EMC-richtlijn inzake elektromagnetische compatibiliteit, die van toepassing is op alle elektrische of elektronische apparatuur die de elektromagnetische omgeving kan storen of hierdoor verstoord kan raken
- de RoHS-richtlijn betreffende de beperking van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen in elektrische en elektronische apparatuur
- de ErP-richtlijn inzake ecologisch ontwerp, die van toepassing is op producten met een impact op het energieverbruik over hun volledige levenscyclus, vanaf hun fabricage, over hun gebruik tot aan het einde van hun levensloop
- de RED-richtlijn inzake het op de markt aanbieden van radioapparatuur
- de REACH-verordening inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen
- de AEEA-richtlijn betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur
- de richtlijn betreffende verpakking en verpakkingsafval.

Verschillende van deze richtlijnen en verordeningen verplichten de fabrikant ertoe om de CE-markering aan te brengen op zijn apparaten, of op de verpakking indien dit niet mogelijk is op het apparaat zelf, en om bepaalde documenten en verklaringen op te stellen die het apparaat vergezellen. Eén enkele CE-markering volstaat echter op het apparaat, zelfs indien er verschillende richtlijnen en verordeningen zijn die deze markering opleggen. Door het aanbrengen van de CE-markering geeft de fabrikant een verklaring van overeenstemming met alle richtlijnen en verordeningen die op het apparaat van toepassing zijn.

In de documenten die het apparaat vergezellen, dient de fabrikant te verwijzen naar de regels van de kunst, d.w.z. naar de normen die hij gevolgd heeft om aan de eisen uit de richtlijnen en de verordeningen te voldoen. Indien ze bestaan, genieten geharmoniseerde normen altijd de voorkeur.

Nationale regelgeving

Wet betreffende het welzijn van de werknemers

De wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk is de basiswet op het vlak van veiligheid en gezondheid op het werk. Deze wet, ook de 'welzijnswet' genoemd, verwijst naar een aantal uitvoeringsbesluiten die sedert 28/04/2017 integraal opgenomen zijn in de 'codex over het welzijn op het werk'.

De reglementering met betrekking tot werkplekken was vroeger opgenomen in het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB). Dit reglement is echter niet langer in voege. De bepalingen uit het ARAB werden geleidelijk overgenomen in de 'codex over het welzijn op het werk' [K.B. 28/04/2017] of, wanneer dit niet mogelijk was, ingetrokken.

Het Koninklijk Besluit van 28/04/2017 met betrekking tot de codex over het welzijn op het werk is opgesteld met het oog op doelvoorschriften, terwijl het ARAB hoofdzakelijk gedetailleerde voorschriften voor wat betreft de middelen omvatte. De welzijnswet en de codex bevatten dus minder uitvoerig omschreven technische voorschriften.

BOEK III: ARBEIDSPLAATSEN – Titel 1: Basiseisen betreffende arbeidsplaatsen – Hoofdstuk III: Verlichting, legt een aantal verplichtingen op met betrekking tot de verlichting op de werkplek.

Het artikel III.1-31 verplicht om voldoende daglicht te voorzien en, indien dit niet mogelijk is, een adequate kunstverlichting. Deze kunstverlichting omvat een algemene verlichtingsinstallatie die aangevuld kan worden met een plaatselijke verlichtingsinstallatie.

Het artikel III.1-32 legt uit hoe men de voorwaarden moet bepalen waaraan de verlichting van de arbeidsplaatsen moet beantwoorden teneinde ongevallen en vermoeidheid van de ogen te voorkomen.

Het artikel III.1-33 schrijft voor dat er in arbeidsplaatsen waar werknemers bij het uitvallen van de kunstverlichting aan bijzondere risico's blootgesteld zijn een voldoende sterke noodverlichting aanwezig moet zijn.

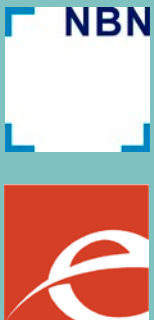
BOEK III: ARBEIDSPLAATSEN – Titel 1: Basiseisen betreffende arbeidsplaatsen – Hoofdstuk III: Verlichting

Artikel III.1-31

De werkgever zorgt ervoor dat er op de arbeidsplaats voldoende daglicht binnenkomt en dat, indien dit niet mogelijk is, er een adequate kunstverlichting aanwezig is.

De kunstmatige verlichting omvat een algemene verlichtingsinstallatie die, in voorkomend geval, aangevuld wordt met een plaatselijke verlichtingsinstallatie.

De kunstmatige verlichting op de arbeidsplaatsen en wegen is van die aard dat het risico op ongevallen wordt voorkomen en deze verlichting mag zelf geen ongevallenrisico voor de werknemers opleveren.

Artikel III.1-32

De werkgever bepaalt, op grond van de resultaten van een risicoanalyse, aan welke voorwaarden de verlichting van de arbeidsplaatsen, al dan niet in open lucht, evenals van de werkposten moet beantwoorden teneinde ongevallen door de aanwezigheid van voorwerpen of hindernissen en vermoeidheid van de ogen te voorkomen.

De werkgever die de vereisten van de norm NBN EN 12464-1 en de norm NBN EN 12464-2 toepast bij het bepalen van de voorwaarden inzake verlichting, wordt vermoed te hebben gehandeld in overeenstemming met het eerste lid.

Wanneer de werkgever de normen bedoeld in het tweede lid niet wenst toe te passen, moet de verlichting ten minste beantwoorden aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in bijlage III.1-2.

Artikel III.1-33

Arbeidsplaatsen waar werknemers bij het uitvallen van de kunstverlichting aan een verhoogd risico zijn blootgesteld, zijn uitgerust met een verlichting die bijdraagt aan de veiligheid van de personen die bezig zijn met een mogelijk gevaarlijke activiteit of zich in een mogelijk gevaarlijke situatie bevinden en die het hen mogelijk maakt een gepaste afsluitprocedure uit te voeren voor de veiligheid van de bediener en andere aanwezigen in het gebouw. De sterkte van deze verlichting mag niet minder zijn dan 10 % van de normaal vereiste verlichtingssterkte voor de betreffende taak.

Bron: <http://www.werk.belgie.be/moduleDefault.aspx?id=1958>

De bijlage III.1-2 van het Koninklijk Besluit van 28/04/2017 legt de minimale voorwaarden vast die door de werkgever gerespecteerd moeten worden wanneer hij de eisen uit de normen NBN EN 12464-1 en NBN EN 12464-2 zoals voorgesteld in artikel III.1-32, niet wil of kan naleven.

Er worden waarden voor de minimaal te behalen verlichtingssterkte opgegeven in functie van de uit te voeren taak en dit, voor twee soorten ruimten.

1°/ In ruimten die dienen als werkplekken, hebben de waarden betrekking op de gemiddelde verlichtingssterkte op het werkvlak of een horizontaal vlak op 85 cm boven het vloeroppervlak. De streefwaarden zijn gegroepeerd in niveaus, die toenemen in functie van de nauwkeurigheid die nodig is voor de taak:

200 - 300 - 500 - 750 - 1000 lux

2°/ In ruimten die enkel dienen voor verplaatsing heeft de minimale verlichtingssterkte betrekking op de verlichtingssterkte die gemeten wordt op de vloer. Ook deze waarden zijn gegroepeerd in niveaus in functie van het type ruimte:

2 - 10 - 20 - 50 - 100 lux

Daarnaast formuleert de bijlage III.1-2 ook nog een aantal bijkomende voorwaarden in verband met de uniformiteit van de verlichtingssterkte, de stroboscopische effecten, hinderlijke verblinding of nog, inzake een verlichtingssterkte die aangepast is aan de leeftijd van de werknemers.

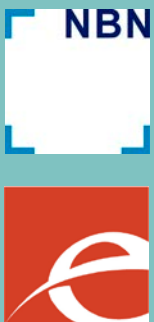
BOEK III: ARBEIDSPLAATSEN – Titel 1: Basiseisen betreffende arbeidsplaatsen – Hoofdstuk III: Verlichting

Bijlage III.1-2

(...)

Indien er werknemers zijn met een grotere lichtbehoefte omwille van oogafwijkingen of leeftijd moet de verlichting hieraan aangepast worden.

De verlichting van het werkvlak moet gelijkmatig verdeeld zijn. Snelle en sterke overgangen in de verlichtingssterkte van het werkvlak en de onmiddellijk aangrenzende zone moeten vermeden worden. De lampen mogen geen flikkering of stroboscoپیverschijnselen vertonen. Er mag geen hinderlijke verblinding door directe of indirecte waarneming van heldere lichtbronnen in het gezichtsveld optreden.

Indien op een werkvlak een gemiddelde verlichtingssterkte groter dan 200 lux nodig is, mag zij bekomen worden door middel van een plaatselijke verlichting, mits de installatie voor de algemene verlichting alleen reeds, in elk geval, op dezelfde plaats een gemiddelde verlichtingssterkte van minimum 200 lux verzekert.

De kunstmatige verlichting mag de kleuren van de veiligheids- en gezondheidssignalering en de pictogrammen niet wijzigen. De lampen die gebruikt worden voor de verlichting van het werkvlak hebben een kleurweergave-index van 80 of meer en een kleurtemperatuur die aangepast is aan de taak.

Bij de keuze van de soort en de plaatsing van de lampen moeten de veiligheidsrisico's die onderhoud en vervanging van lampen met zich meebrengen in rekening gebracht worden.

Bron: <http://www.werk.belgie.be/defaultTab.aspx?id=611>

BOEK V: Omgevingsfactoren en fysische agentia – Titel 6: Kunstmatige optische straling legt grenswaarden op voor de kunstmatige optische straling voor verschillende golf lengten.

In BOEK VIII: Ergonomische belasting wordt in Titel 2: Beeldschermen verwezen naar een aantal algemene voorwaarden met betrekking tot de verlichting, de reflecties en de verblinding.

BOEK VIII: Ergonomische belasting, Titel 2: Beeldschermen

Artikel VIII.2-6

De werkgever neemt passende maatregelen opdat de beeldschermwerkposten voldoen aan de minimumvoorschriften uit bijlage VIII.2-1.

Bijlage VIII.2-1

2° Omgeving: b) Verlichting:

De algemene en/of gerichte verlichting (werklampen) moeten zorgen voor voldoende verlichting en een passend contrast tussen beeldscherm en omgeving, rekening houdende met de aard van het werk en de visuele behoeften van de gebruiker.

Mogelijke verblinding en hinderlijke reflecties op het scherm of op alle andere apparaten moeten vermeden worden door de inrichting van de ruimten en de werkposten te coördineren met de situering en de technische kenmerken van de kunstmatige lichtbronnen.

c) Verblinding en reflecties:

De werkpost moet zo worden ingericht dat lichtbronnen zoals ramen en andere openingen, doorzichtige of doorschijnende wanden, alsmede helgekleurde apparaten en wanden, geen directe verblinding en geen hinderlijke reflecties op het beeldscherm veroorzaken.

De ramen moeten zijn uitgerust met een passende instelbare helderheidsvering om de intensiteit van het licht dat op de werkpost valt, te verminderen.

Bron: <http://www.werk.belgie.be/moduleDefault.aspx?id=1958>

Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties

Het AREI (Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties) bevat de reglementaire voorschriften die van kracht zijn voor elektrische installaties. Deze voorschriften hebben betrekking op de veiligheidseisen voor de installatie. Het AREI is met andere woorden een reglement dat gevolgd moet worden bij het ontwerpen, plaatsen en onderhouden van een elektrische installatie.

De voorschriften zijn van toepassing op:

- alle elektrische installaties die gebruikt worden voor de productie, de omzetting, het transport, de distributie of het gebruik van elektrische energie, voor zover de nominale frequentie van de stroom niet hoger is dan 10.000 Hz

- kabels voor informatica en gegevensverwerking, signalisatie of sturing (uitgezonderd interne installaties voor machines en elektrische apparatuur), voor wat de brandveiligheidseisen betreft
- keuze en installatie van het vast materieel voor informatica, installaties voor gegevensverwerking, en installaties op zeer lage spanning die vallen onder de wet tot regeling van de private en bijzondere veiligheid (inbraakdetectie, branddetectie en camerabewaking) en alle andere systemen voor gegevensoverbrenging, in functie van aanwezige uitwendige invloeden.

Het nieuwe AREI is van toepassing sinds 1 juni 2020, zowel voor huishoudelijke als voor niet-huishoudelijke installaties. Er bestaan een aantal installaties die buiten het toepassingsgebied van het AREI vallen, zoals vaste installaties eigen aan de elektrische tractie van spoorwegen, metro, tramwegen en trolleybuslijnen, de elektrische uitrusting voor auto's, motoren, vrachtwagens en landbouwvoertuigen, installaties voor informatica en gegevensverwerking.

Het nieuwe AREI bevat geen artikelen meer maar delen, hoofdstukken, afdelingen en onderafdelingen die opgevolgd moeten worden voor alle installaties die in het toepassingsgebied vallen. Het nieuwe reglement is opgesplitst in drie boeken:

- Boek 1: Installaties op laagspanning en op zeer lage spanning ($VAC \leq 1000\text{ V} - VDC \leq 1500\text{ V}$)
- Boek 2: Installaties op hoogspanning ($VAC > 1000\text{ V}$ et $VDC > 1500\text{ V}$)
- Boek 3: Installaties voor transmissie en distributie van elektrische energie.

Het AREI verduidelijkt ook dat in een elektrische installatie alleen veilige machines, apparaten en leidingen gebruikt mogen worden, d.w.z. dat ze volgens de regels van de kunst opgebouwd moeten zijn. Ze moeten tevens correct geïnstalleerd worden en toegepast worden in overeenstemming met het beoogde gebruik, zodat de veiligheid van personen en het behoud van eigendommen niet in gevaar komen. De afdeling 5.1.3 van het AREI betreft de conformiteit met de normen. De afdeling over algemene aspecten beschrijft dat alle elektrische apparatuur voldoet aan de veiligheidsvoorschriften indien ze conform de criteria van Boek IX van het Wetboek van economisch recht, 'Veiligheid van producten en diensten', zijn wat betreft het op de markt brengen van niet-gereguleerd elektrisch materieel en in hun uitvoeringshandelingen. In de Europese Unie betekent dit dat het aanbrengen van de CE-markering voor laagspanningsapparatuur na de opstelling van een EU-conformiteitsverklaring, die in overeenstemming is met de laagspanningsrichtlijn (Richtlijn 2014/35/EU), verplicht wordt. Deze richtlijn werd omgezet in Belgisch recht door het Koninklijk Besluit van 21 april 2016 betreffende het op de markt brengen van elektrisch laagspanningsmaterieel.

In het nieuwe AREI zijn niet enkel installaties op lage spanning (van 50 tot 1000 VAC en van 120 tot 1500 VDC) maar ook elke installatie op zeer lage spanning (van 0 tot 50 VAC en van 0 tot 120 VDC), onderworpen aan een conformiteitscontrole vooraleer ze in gebruik genomen worden. Dit geldt ook voor de periodieke controles. Conformiteitscontroles moeten uitgevoerd worden door een erkend organisme.

Verschillende afdelingen en onderafdelingen van het AREI bevatten essentiële karakteristieken, voedingsspanningen en beschermingsgraden waaraan verlichtingstoestellen moeten voldoen in functie van de uitwendige invloeden op hun plaats van installatie, waarbij de aanwezigheid van water en stof een belangrijke factor is.

De onderafdeling 5.3.4.22 behandelt specifiek verlichtingstoestellen met onder andere toegelaten voedingsspanningen (maximaal 250 V voor binnenverlichtingstoestellen), de eisen voor de kabelinvoeren in de toestellen buiten, de bevestiging van de toestellen, de ophanging, de lamphouders, de elektrische leidingen, de aftakkingen en de voetstukken. Er wordt eveneens ingegaan op voedingssystemen op rails, op looplampen, op door transformatoren gevoede ontlaadingslampen (neon) en op tijdelijke verlichtingstoestellen. Deze voorschriften hebben betrekking op de eisen die nodig zijn om de veiligheid van de installaties te waarborgen.

Elke elektrische veiligheidsinstallatie moet voldoen aan de wettelijke eisen die van toepassing zijn in België, ofwel aan een respectievelijke technische norm die door de Koning gehomologeerd is of door het NBN geregistreerd is. Een eventuele risicoanalyse door de uitbater kan noodzakelijk zijn voor bijkomende informatie over eisen waaraan de veiligheidsverlichting moet voldoen.

De brandreactieklassen van kabels zijn veranderd om in overeenstemming te zijn met de Europese CPR-regelgeving (*Construction Product Regulation*). De eisen met betrekking tot de brandreactieklassen van

geïsoleerde geleiders en kabels zijn ongewijzigd ten opzichte van het vorige AREI. Niettemin zijn de toepassingen en de situaties waarin ze geïnstalleerd mogen worden wel veranderd. In gebouwen of infrastructuurwerken mogen enkel geleiders en kabels met de nieuwe Europese klassen geïnstalleerd worden, behalve voor geleiders en kabels in industriële processen. Deze eisen zijn niet van toepassing voor geïsoleerde geleiders en kabels van stroombanen van een machine of elektrisch apparaat als het geheel afgedekt is door een EU-conformiteitsverklaring.

Er bestaan nu twee types installaties die in noodsituaties functiebehoud moeten garanderen gedurende een bepaalde tijd. De veiligheidsinstallaties hebben als hoofddoel om mensenlevens te redden. Deze functie is analoog aan de functie van vitale installaties in het vroegere AREI. Noodverlichting in het bijzonder, valt hieronder. Kritische installaties zijn installaties waarvan het functiebehoud voor andere redenen vereist is dan de veiligheid van personen, zoals bijvoorbeeld in sommige industriële installaties. De tijdsduur van functiebehoud van elke veiligheidstoepassing (bijvoorbeeld noodverlichting) is niet meer systematisch één uur, zoals voorgeschreven was voor de vitale installaties, maar hangt af van de duur die in de risicoanalyse door de uitbater of zijn vertegenwoordiger gedefinieerd is. De risicoanalyse is dus een belangrijk element voor de keuze en de uitvoering van bekabeling met functiebehoud.

Het AREI is gratis beschikbaar en kan gedownload worden van de website van de FOD Economie via deze link: <https://economie.fgov.be/nl/publicaties/algemeen-reglement-op-de>.

Huurwet

De wetgeving die van toepassing is op huurcontracten verwijst naar het Koninklijk Besluit van 8 juli 1997. Dit stelt de voorwaarden vast waaraan ten minste voldaan moet zijn opdat een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats in overeenstemming zou zijn met de elementaire vereisten inzake veiligheid, gezondheid en woonbaarheid.

Koninklijk besluit van 8 juli 1997 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan ten minste voldaan moet zijn, wil een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats in overeenstemming zijn met de elementaire vereisten inzake veiligheid, gezondheid en woonbaarheid.

Artikel 5

Ten minste de helft van de woonvertrekken bestemd om te worden gebruikt als woon- of slaapkamer moeten voorzien zijn van een natuurlijke lichtbron.

Deze natuurlijke lichtbron moet ten minste 1/12^e bedragen van de vloeroppervlakte van dit vertrek. Voor de kelderwoonvertrekken wordt hiertoe geen rekening gehouden met de helft van de vensteroppervlakte onder het grondniveau.

Bron: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=1997070835&table_name=wet

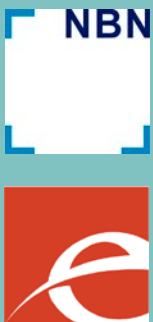
Gewestelijke regelgeving

Voor woningen lopen de vereisten op het vlak van kunst- en daglicht uiteen, omdat er in de verschillende Gewesten en in de verschillende reglementeringen verschillende criteria gehanteerd worden.

Op nationaal niveau zijn er dus geen reglementaire vereisten voor het daglicht in residentiële ruimten.

Brussels Hoofdstedelijk Gewest

De woonbaarheidsnormen die opgenomen zijn in de Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening (GSV), die door de Brusselse Regering aangenomen werd op 21 november 2006, leggen een glasoppervlakte op die groter is dan 1/5^e van de vloeroppervlakte in de woonbare lokalen (behalve keukens) en die groter is dan 1/12^e van de vloeroppervlakte indien de lichtdoorlatende oppervlakte zich in het dakschild bevindt. De lichtdoorlatende oppervlakte wordt gedefinieerd als de som van de

doorzichtige en doorschijnende glasoppervlakten. Er wordt ook een zichtlijn vereist op een hoogte van 1,50 m boven de vloer.

Deze verordening is van toepassing op woningen bestemd voor een verblijf van langere duur. Ze geldt dus niet voor hotels, rusthuizen en collectieve woonvormen (zoals kostscholen of studentenkamers die eigendom zijn van een universiteit).

Dankzij deze vereenvoudigde regels kan een minimumniveau aan daglicht gewaarborgd worden voor ruimten die dienst doen als woning. Ze kunnen echter in geen geval een aanvaardbaar visueel en thermisch comfort garanderen, omdat dit afhankelijk is van talrijke andere factoren.

**Besluit van de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 21 november 2006
Gewestelijke Stedenbouwkundige Verordening (GSV)
TITEL II BEWOONBAARHEIDSNORMEN VOOR WONINGEN**

Artikel 10. Natuurlijke verlichting

De bewoonbare lokalen moeten natuurlijk verlicht zijn, met uitzondering van de keuken.

De netto lichtdoorlatende oppervlakte bedraagt minstens 1/5e van de vloeroppervlakte. Voor de bewoonbare lokalen waarvan de lichtdoorlatende oppervlakte zich in het dakschild bevindt, wordt deze netto lichtdoorlatende oppervlakte vastgesteld op minstens 1/12e van de vloeroppervlakte.

Artikel 11. Uitzicht

Iedere woning heeft minstens één raam dat rechtstreeks en horizontaal uitzicht geeft naar buiten toe, vrij van ieder obstakel over een afstand van minstens 3 m. Dat uitzicht wordt berekend op 1,5 m hoogte vanaf het vloerniveau.

Bron: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=2006112138&table_name=wet

Waals Gewest

In het Waals Gewest komt het aspect daglicht aan bod in afdeling 4 van het Besluit van 30 augustus 2007 van de Waalse Regering tot vaststelling van de minimale gezondheidsnormen en de overbevolkingscriteria. Dit Besluit heeft vooral tot doel om een aantal bepalingen aan te passen rekening houdend met de definitie van de gezondheidscriteria die aan bod kwamen bij de hervorming van de Waalse Huisvestingscode. Deze reglementering legt op dat de oppervlakte van de glazen gedeelten groter moet zijn dan 1/14^e van de vloeroppervlakte in de bewoonbare kamers, en groter dan 1/16^e van de vloeroppervlakte indien de lichtdoorlatende oppervlakte zich in het dakschild bevindt.

Besluit van de Waalse Regering van 30 augustus 2007 tot vaststelling van de minimale gezondheidsnormen, de overbevolkingsnormen en houdende de in artikel 1, 19° tot 22^obis, van de Waalse Huisvestingscode bedoelde begripsomschrijvingen

Artikel 15

Aan de minimumnorm inzake natuurlijke verlichting wordt voldaan als de totale oppervlakte van de glazen gedeelten van de buitenramen van het woonvertrek ten minste 1/14^e van de vloeroppervlakte bedraagt in geval van verticale ruiten of 1/16^e in geval van dakruiten.

Bron: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&table_name=wet&cn=2007083035

Vlaams Gewest

De Vlaamse 'Wooncode' legt de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen vast. Wat de verlichting betreft, bepaalt artikel 5 dat de verlichtingsmogelijkheid van een woongedeelte vastgesteld wordt in relatie tot de functie, de ligging en de vloeroppervlakte van het woongedeelte. In de praktijk schrijven de verhuurders van sociale woningen voor dat elke kamer uitgerust moet zijn met één of meer ramen, waarvan er minstens één opengaat.

**Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode
TITEL III Kwaliteitsbewaking**

HOOFDSTUK I De veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen

Art. 5. § 1

Elke woning moet op de volgende vlakken voldoen aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten, die door de Vlaamse Regering nader bepaald worden:

4° de ventilatie-, verluchtungs- en verlichtingsmogelijkheden, waarbij de verlichtingsmogelijkheid van de woongedeelten wordt vastgesteld in relatie tot de functie, de ligging en de vloeroppervlakte ervan, en de ventilatie- en verluchtingsmogelijkheid in relatie tot de functie en de ligging van het woongedeelte en tot de aanwezigheid van kook-, verwarmings- of warmwaterinstallaties die verbrandingsgassen produceren

5° de aanwezigheid van voldoende en veilige elektrische installaties voor de verlichting van de woning en voor het veilige gebruik van elektrische apparaten.

Bron: http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=nl&la=N&cn=1997071539&table_name=wet

